

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου ἕως 15 προσεχὺς Σηβορίου 1896· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον δηλ. ἐξάμηνον. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλης ἐποχῆς παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος Ὁδρόνκοβιτς ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Ὀλυμπικῶν ἀγώνων, συνοδευόμενος ὑπὸ ἐπιταλείου ἐξ ὑπασπιστῶν.

Αἱ Ἀθηναὶ θὰ χαιρετήσωσι μετὰ χαρᾶς τὸν νεαρόν βασιλέα καὶ θὰ φιλοξενήσωσιν αὐτὸν μεθ' ὅσης ἀρμύνης εἰς φίλον ἡγεμόνα συμπαθείας. Τὸ ταξίδιον αὐτοῦ ἐνεκα τῶν τελευταίως γενομένων καὶ τῶν φιλικῶν σχέσεων αἰτίνας συνδέσαν τὰς αὐτὰς Ἀθηνῶν καὶ Σερβίας παρέχει εἰς πάντας τὴν εὐκαιρίαν νὰ σχολιάσωσιν αὐτὸ καὶ νὰ τὸ χαρακτηρίσωσιν ὡς ἐνέχον καὶ τινα πολιτικὴν σημασίαν. Εἰς τὴν εἰκασίαν ταύτην προαγόμεθα ἐκ τῶν ἀνωμαλῶν ζητημάτων ἅτινα ἐπιπολάζουσιν ἐν τῇ πολιτικῇ ἀτμοσφαιρᾷ τῶν Κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐκ τῆς μετατροπῆς τὴν ποίαν ἔλαβεν ἐσχάτως ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ ἐν σχέσει πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν. Φίλος τῶν Σέρβων ἦτο μέχρι τῆς χθὲς ὁ Τσάρος καὶ διατηρεῖ τὴν φιλίαν ταύτην καὶ σήμερον, ὅτε ἐλησημόνησε τὴν κατὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ κατάραν τοῦ εἰρηνοφίλου πατρὸς αὐτοῦ. Ἀλλὰ οἱ Σέρβοι πολιτικοὶ δυσθῶμως ἤκουσαν τὴν προσέγγισιν ταύτην καὶ μετ' ἀπρεσκειᾶς εἶδον ἐπιτιθεμένην ἐπὶ τῶν Βουλγάρων τὴν προστατίδα τοῦ Τσάρου χεῖρᾶν. Δύο ἐχθροὶ νὰ εἶνε φίλοι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰσχυροῦ προστάτου, ὅταν τὰ συμφέροντα αὐτῶν συγκρούωνται καὶ ὅταν ὁ εἰς πειρᾶται νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν ἕτερον, δὲν μᾶς φαίνεται ὅτι δύναται νὰ πιστευθῇ εἰλικρινῶς. Οἱ Βούλγαροι ἄγνωστον εἰσέτι ὑπὸ ποίους ὅρους ἐτέθησαν ἐκ νέου ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Τσάρου· δὲν λανθάνει ὅμως οὐδένα ὅτι οἰαδιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αἱ συμβουλαὶ τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Πετροπόλεως δὲν θὰ ἰσχύσωσι νὰ κατασιγάσωσι τὸν πατριωτικὸν ὀργασμὸν αὐτῶν, οὔτε νὰ ἐξαφανίσωσι τὰς βλέψεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐπὶ χωρῶν αἰτίνας περιλαμβανούσι πληθυσμούς Ἑλληνικούς καὶ Σερβικούς· ἐλέγχθη ὅτι ἡ Ρωσικὴ διπλωματικὴ ἐθεώρησεν ὡς μέγα σφάλμα τὸν καταρτισμὸν τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας μετὰ τὰ σημερινὰ ὅρια καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ πλέον τὴν ἐκτασιν τῶν ὁρίων τούτων· ἔστω παραδεχόμεθα ὡς ἀληθές τοῦτο, ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πεισθῶσιν οἱ Βούλγαροι περὶ τούτου; Οὐδέποτε ἀληθῶς δύναται νὰ διανοηθῶσι τοιοῦτον τι καὶ οὕτω ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Πετροπόλεως θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ παρέχωνσι πράγματα εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς Σέρβους. Πιθανόν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὁρίων τῆς ἡγεμονίας. Τοῦτο δὲν κωλύει τοὺς βουλγάρους νὰ λάβωσι βεράτια, νὰ ραδιοῦργῶσι, νὰ ἀρπάζωσι μονὰς, νὰ πυρπολῶσι μητροπόλεις. Εἰς ταῦτα ἴσω, εἶναι δυνατόν νὰ θέσῃ φραγμὸν πραγματικὴ

καὶ ἐγγράφος συνεννόησις Σερβίας καὶ Βουλγαρίας. Τυπικῶς ἡ τοιαύτη ὁμοφωνία ὑφίσταται, ὡς κατεδείχθη καὶ ἐκ τῆς ἀναγορεύσεως εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Ρακοπρεσρένης τοῦ Διονυσίου, Σέρβου τὴν καταγωγὴν, καὶ ἐξ ἄλλων φιλικῶν ἐκδηλώσεων. Ἡδύνατο ὅμως ἡ ὁμοφωνία αὕτη ἐπὶ ὀρισμένων βάσεων στηριζομένη καὶ δρῶσα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὰς βλέψεις ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν. Παρῆλθον πλέον οἱ χρόνοι καθ' οὓς οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ τυφλωπτόντες ἐπίστευον ὅτι αὕτη ἦ ἐκείνη ἡ δύναμις συμπκθῶς διέκειτο πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ τοὺς πόθους. Καὶ τότε καὶ σήμερον ἡ σκέψις αὕτη ἦτο ἐστερημένη βάσεως. Ἄν ὅμως τότε ἐθεωρεῖτο ἀκριβὲς σήμερον ἀδύνατον νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ὡς μωρὰ. Τὰ μεγάλα Κράτη ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἰδίας πολιτικῆς καὶ πρὸς περιορισμὸν τῶν ἀξιώσεων τῶν βαλκανικῶν κρατιδίων, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὰς δυνάμεις αὐτῶν δέον νὰ ὑπολογίζωσι, εἰς αὐτὰς μόνον νὰ ἔχωσι πεποιθήσιν, διότι αὐτὴ μόνον θὰ καταστήσῃ σεβαστὰς τὰς ἀξιώσεις τῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ραδιοῦργίαι ἀνυπόστατοι. — Μία καταγγελία πρὸς τὸν βαλῆν. — Ἡ Βοστίνα καὶ ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεων. — Ὁ φοβερός Μεμέτ ἀγᾶς δὲν φοβεῖται οὔτε τὸν βαλῆν οὔτε τὸν βεζύρη — Αὐτὸς βαλῆς καὶ βεζύρης — Ὁ βαλῆς καὶ αἱ παραστάσεις τῶν κατοίκων. — Ἐλπίζου νὰ εἰσακούσῃ

Εἶναι γνωστὰ αἱ ραδιοῦργίαι καὶ ἡ ἐλκρότης συνειδήσεως προσώπων τινῶν τῆς ἀτυχοῦς Ἡπείρου, ἐπιδιωκόντων τὴν ἐξόντωσιν ἄλλων, ἄνευ λόγου ἄλλου σεβαροῦ ἢ τείνοντος πρὸς γενικὴν τοῦ τόπου ὠφέλειαν παρὰ μόνον πρὸς κορσεμὸν προσωπικῶν παθῶν καὶ ἐκδικήσεων· τοιαῦται ραδιοῦργίαι ἐγένοντο πολλαὶ ἄχρι τοῦδε, ἰδίᾳ δὲ καθ' ἣν ἐποχὴν εὐρίσκετο εἰς ἀκμὴν ἡ ρωμουνικὴ προπαγάνδα ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς ἀπηλλάγη ὁ τόπος, χάρις εἰς τὰ φρονήματα τῶν κατοίκων καὶ διότι ἡ κυβερνήσις κατανοήσασα τοὺς καταχθονίους αὐτῆς σκοποὺς ἔπαυσε νὰ δίδῃ ἀκρόασιν εἰς τὰ καταγγελλόμενα. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχουσι διεσπαρμένα πολλὰ τοιαῦτα πρόσωπα ἀποπτύσαντα πᾶσαν αἰδῶ καὶ ἀποβαλόντα πᾶν ἔχνος συνειδήσεως, τὰ ὁποῖα αἰσθάνονται εὐχαρίστησιν νὰ βλέπωσι ἀνθρώπους ὠφελίμους εἰς τὸν τόπον ριπτομένους εἰς τὰς φυλακάς, καταδικαζομένους καὶ ἐντελῶς καταστροφόμενους. Τοιοῦτόν τι συνέβη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὡς ἐπληροφορήθη καὶ εἰς Βοστίναν, πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου· κακοῦθις τις ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης διαμένων εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπέστειλε πρὸς τὸν γενικὸν διοικητὴν Χιβζή πασᾶ ἐπιστολὴν δι' ἧς κατήγγελλεν ὅτι τροπεζίτης τῆς Βοστίνης ἔχει ἄλληλογραφίαν μετὰ πρόσωπα ἐπιβουλευόμενα τὴν ἡσυχίαν τοῦ Κράτους. Ὁ γενικὸς διοικητὴς πολλὸ ὀρθὰ ἐτηλεγράφησεν εἰς τὰς ἀρχὰς Βοστίνης νὰ μὴ παραδώσῃ τὰς ἐπιστολάς εἰς τὸν τροπεζίτην παρὰ νὰ τὰς ἀνοίξῃ ἐνώπιόν του πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταγγελλέντων. Ὁ τροπεζίτης ἔτυχεν νὰ ἀπουσιάσῃ εἰς Βήσσανην καὶ διὰ νυκτὸς κληθεὶς ἐφθάσεν εἰς Βοστίναν καὶ ἀμέσως ἤρξατο ἡ ἀποσφράγις τῶν ἐπιστολῶν ἐξ ὧν ἐθεωρήθη ὅτι δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ ἐνοχοποιητικόν. Φαίνεται ὅτι ὁ καταγγελλίας ἐκ Κωνπόλεως κακοῦθις ἔκαμε λάθος καὶ δὲν

ἔστειλε μετὰ τὸ ἴδιον ταχυδρομεῖον ἀνὼνυμον ἐπιστολὴν δι' ἧς θὰ ὠμίλει περὶ ἐξοπλισμῶν, ἐπικναστάσεων, συνεννοήσεως καὶ πολλῶν ἄλλα. Αἱ ἀρχαὶ ὑπέβαλον εἰς τὸν Χιβζή πασᾶ ἔκθεσιν βεβαιούσαν ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐνοχοποιητικόν καὶ ὅτι ἡ καταγγελία ἦτο ἔργον τοῦ κακοῦθους ἐκείνου προσώπου, διότι ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου σέβονται τοὺς νόμους τοῦ Σουλτάνου καὶ οὐδεὶς παρακούει. Εἰς τὰς τοιοῦτου εἶδους καταγγελίας καλὸν εἶναι νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν ἡ Α. Ε. διότι ὑποθέτομεν ὅτι ἐκ τῆς πολυετοῦς ἐν Ἡπείρῳ διοικήσεώς του, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἡπείρου οὐδέποτε ἀνεμίχθησαν εἰς τοιοῦτου εἶδους πράξεις.

— Καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Πωγωνίου, Ζαγορίου, Δελβίνου κτλ. ἐπικρατεῖ πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία. Ἐν Πωγωνίῳ ὅμως γενικὴ κατακραυγὴ ὑπάρχει κατὰ τοῦ γιούσμπαση Μεμέτ ἀγᾶ. Κατ' αὐτοῦ εἶχον δοθῇ καταγγελία καὶ εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπιτροπὴν ἄλλ' οὐδὲν ἐγένετο ἄχρι τοῦδε· ὅσα ἐπράξε καὶ πράττει εἶναι ἀνεκδιήγητα. Ἐπωφελεῖται πάσης ἐρίδος καὶ διαμάχης πολιτῶν ὅπως ἀρπάσῃ χρήματα. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ ἐν μόνον διὰ νὰ ἐννοήσῃτε ὁποῖου εἶδους καταβόθρα εἶναι ἐν Βοστίνῃ ἀνήγειρεν οἰκίαν ἀξίας 600—800 λιρῶν· πόσα νομίζετε ὅτι ἐξόδευσεν; οὔτε πεντάρα. Ἐξόδευσαν οἱ δυστυχεῖς ὑπῆκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ἀπὸ τοῦ ἑνα χωριὸ ἐζητοῦσε 10 λίρας ἀπὸ τὸ ἄλλο 5 καὶ οὕτω καθέξῃς ἐσύναξε αὐτὸ τὸ μέγαλο ποσόν. Τώρα θὰ πῆτε ποίους τοὺς ἐβίασε νὰ δώσουν. Καὶ μ' ὑπονοῦν νὰ κάμουν διαφορετικά; Τώρα μάλιστα ποῦ δὲν εἰσηκούσθησαν οὔτε τὰ παράπονα ποῦ ἔκαναν οἱ κάτοικοι ἐναντίον του διὰ κληρύττει ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκη οὔτε τὸν Χιβζή πασᾶ οὔτε τὸν βεζύρη, διότι πασᾶς καὶ βεζύρης εἶναι αὐτὸς εἰς τὸ Πωγωνί καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ κάνῃ ὅ, τι θέλει· οἱ κάτοικοι δὲν τολμοῦν πλέον νὰ ἐνεργήσωσι τίποτε. Ἀπόκειται μόνον εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Χιβζή πασᾶ νὰ ἄρῃ τὸ κακὸν τοῦτο ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Πωγωνίου καὶ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι οἱ κάτοικοι θὰ εὐγνωμονοῦν εἰς τὴν ἐξοχότητά του. Ἄς στείλῃ αὐτὸν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν δὲν χάθηκε ὁ τόπος. Ἄς τὸν στείλῃ εἰς Δέλβινον, Κωνίτσαν, Λιεσχοβίνιον.

— Ἐσχάτως ὁ Μεμέτ ἀγᾶς ἐδείξε τὰ θηριώδη ἐνστικτὰ του. Εἰς τὰ Τσαρπαβλανά ὁ πρῶν μουχτάρης εἰσέπραξε τοὺς βασιλικούς φόρους καὶ ἀντὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὰ χρήματα τὰ ἐγλεντούσε μετὰ τὸν Μεμέτ ἀγᾶ καὶ ἄλλους εἰς Βοστίναν καὶ ἐβγάλε τὴν κοινότητα μετὰ μπακαῖ· οἱ κάτοικοι ἀνεφέρθησαν εἰς τὸν Χιβζή πασᾶ παραπονέοντες ὅτι δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐσπατάλησεν ὁ μουχτάρης, — ὁ Μεμέτ ἀγᾶς ὅμως χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τίποτε ἠπέλιψε ὅτι θὰ φυλακίσῃ ὅλους εἰς Βοστίναν καὶ ἐξέδωκε διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἐκαλοῦσεν ὅλους τοὺς ἀνδράς εἰς Βοστίναν. Τοῦτου ἐνεκα καὶ φοβηθέντες ὅσοι ἦσαν ἀνδρες ἐπλήρωσαν. Πολλοὶ ὅμως πτωχοὶ γυναῖκες ἦλθον εἰς Ἰωάννιναν καὶ ὑπέβαλαν ἀναφοράν ἐξιστοροῦσαι τὰ δεινὰ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαλῆν ὅστις συνεκινήθη ἐκ τῶν παθημάτων αὐτῶν καὶ ἐξέδωκε διαταγὴν πρὸς τὰς ἀρχὰς Πωγωνίου. Ἐλπίζομεν δ' ὅτι ὁ βαλῆς θέλει προστατεύσει τοὺς κατοίκους κατὰ τῶν ἀρπαγῶν τούτων.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου διοικητοῦ, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Νάμικ εἰς Ἰωάννιναν καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν Πρεβέζῃ.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διελθὼν ἐκ Πρεβέζης ἐμει-
να ἐνταῦθα δι' ὑποθέσεις μου; καθ' ὅλον δὲ τὸ
διαστήμα ἡδυνήθη ἐκ ἐξαιρέσεων ὅτι ὁ νέος
διοικητὴς Χαβὴζ πᾶσαι, πρὸ ὀλίγων μηνῶν
ἐλθὼν ἐνταῦθα, εἶνε εὐγενὴς τοὺς τρόπους καὶ
ἔχει θέλησιν ἐν γένει νὰ προαγάγῃ τὸν τόπον.
Ἐξάρτην τῇ ἀληθείᾳ μαθὼν τὰ τοιαῦτα καὶ
ἡμῃν πεπεισμένοι, ὅτι ὁ δυστυχὴς οὗτος τόπος
ὅστις δὲν εὐμοίρησε ποτε καλῆς διοικήσεως θὰ
προηγάγῃ. Ἦκουσα μάλιστα παρὰ τοῦ ἰδιοῦ
διοικητοῦ, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς καὶ μέλημα αὐ-
τοῦ εἶνε ἡ εὐμείρεια τῶν παστῶν τῆς Α. Μ. Ὑ-
πάρχον καὶ ὅτι παντὶ σθένει θὰ προσπαθῇ νὰ
ἐπιτύχῃ τοῦ τοιοῦτου. Ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ ὕδωρ
εἰς τὴν πόλιν, νὰ καθάρσῃ τὰ περίεξ ἔχει, νὰ
συστήσῃ νηματοποιεῖον καὶ ἐν γένει νὰ προα-
γάγῃ τὸ ἐμπόριον, ἀλλὰ οὐδ' ἐπιτελεῖται ὑπὸ
τοιοῦτων ἀνθρώπων, οἵτινες πᾶν ἄλλο ἢ τὴν
προαγωγὴν τῆς-οὐσίας ἀρπαγὰς καὶ βιαιοτήτας
μαλίστα, ἀλλὰ δικαιοσύνη πολλοῦ γε καὶ δεῖ.
Ἰδοὺ ἡ δικαιοσύνη ἐπρόκειτο νὰ διορισθῇ διὰ
τὴν καταμείρτησιν τῶν ζώων. Λοιπὸν τί νομί-
ζετε; διαρρίσθησαν ἐν ὅλῳ τεσσαράκοντα καὶ
ἐπτά ἐξ ὧν πέντε χριστιανοί.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συνέβη ἐπιστάσιον ἀρχαῖα
νόστιμον. Τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ ραμζανίου
ὁ Νάμικ ἐφάνθη, νέος μορφωθεὶς ἐν Κων/πόλει,
καὶ τινες ἐκ τῶν ὀλίγων νεοτῶν, οἵτινες κα-
πως ἐπιζητοῦσι τὸν πολιτισμὸν ἔπινον φανερά
εἰς τὸ καφεῖον Κιλαντζή. Καὶ ἐπειδὴ ὡς
γνωστὸν τὸ τοιοῦτον ἀντιβάνει εἰς τὰ θρησκευ-
τικὰ διατάγματα τοῦ Κουρανίου ὁ ἀστυνόμος
παρετήρησεν εἰς αὐτόν, ὅτι δὲν ἐρέεται καλῶς,
καὶ ὅτι πρέπει παρῶντ' ἀνὰ μεταβῆ εἰς τὴν οἰ-
κίαν του ἢ δ' ἄλλως ἀνὰ τιμωρηθῇ. Ὁ Νάμικ
τοὺς παρεκάλει νὰ τὸν ἀφήσῃν ἡσύχον καὶ
ὅτι δὲν εἶνε τῶν ὀνείρων ἀλλὰ χριστιανὸς καθολικὸς
ὀνομαζόμενος Ἰωάννης. Ἀλλὰ μόλις ἐπρόφερε
τὴν τελευταίαν λέξιν ἀδηνάθη εἰς τὴν φυλακὴν
καὶ ἐτίθη ὑπὸ κράτησιν. Τὴν πρωίαν προσε-
κλήθη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, ὅστις καὶ ἤρξατο νὰ
τὸν συμβουλεύει· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἐπαλέαβε τὸ
ἴδιον. Περὶ δὲ τὸ ἐσπέραις ὅτε ἐπιστρέφον ἐκ τοῦ
προσκυνηματος ὁ διοικητὴς, ὁ κατ'ἑστὸς, ὁ πρό-
εδρος τοῦ ποινικοῦ, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἄλλοι ὁ
Νάμικ τοὺς ἠπειλῆσεν ὅτι ἂν δὲν τὸν ἀποφυλά-
κισαι θὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν Πάπαν ἵνα ζη-
τήσῃ τὴν προστασίαν του. Ἀλλὰ τότε ἀπή-
χθη εἰς τὰς φυλακάς καὶ τὴν ἐπιούσαν ὁσμίος
ἐστάλη εἰς Ἰωάννιναν.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ

Τὰ γεωργικὰ νομοσχέδια.—Ἡ δεκάτη.—Οἱ καλλιερ-
γεῖται καὶ οἱ ἰδιοκτήται.—Τὴ ἀποδοτέαται.—Τὸ
Μαλακισμὸν καὶ τὸ παράπονον ἐνὸς πατριότου.—
Ἡ ἀμέλεια τῶν βουλευτῶν.

«Ὡδυνεν ὁρος καὶ ἔτεκε Μῦν». Ὡδυνε καὶ
ἡ τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν συνεδρίασις καὶ ἔτε-
κεν ... Μῦναι! τὴν χρυσὴν μῦσαν τοῦ περιωνύ-
μου Ζολά, μεμολισμένην καὶ ἰσοβόλον ὅπως αὐ-
τὸς τὴν περιγράφει καὶ ἡ ὁποία ὅπου ἐπικα-
θίστη τὸν μολυσμὸν τῆς ἀποσυνθέσεως θέλει ἐπι-
φέρει.

Τὴ καλὸν περιμένετε ἀπὸ τὴν φορολογίαν τῆς
ἐκτῆς ἀφοῦ θὰ ἐνεργῇται δι' ἐνοικιαστῶν ὡς δε-
κάτη καὶ ἥτις οὐδὲν θέλει ὑστερήσῃ ταύτης
κατὰ τῆς καταπέσεως, καταχρήσεως καὶ κατα-
δοσιέσεως τοῦ κόμματος! Τίς ἄλλος θέλει
πλειοδοτήσῃ εἰς τὴν ἐνοικίαν ἀπὸ τὸν τοῦ κόμ-
ματος ἐνοικιστή, ἀφοῦ ἔχει τὸ ἀθάνατον τῆς
ἐνοικίας, καὶ τὸ ἐλευθερὸν νὰ διαπράξῃ τὰ αἰ-
σχροτέρα ὄργια πρὸς αἰσχρὰν κερδοσκοπίαν καὶ
πλήρη ὑπηρετήσιν τῶν σκοπῶν τοῦ κόμματος;
ἢ τίς τὸν σήμερον ἀνοήτως πανηγυρίζοντων
καλλιεργητῶν μεθ' αὐτοῦ θὰ τολμήσῃ νὰ καταγ-
γεῖλῃ τὰ ὄργια του καὶ τὰς αἰσχροτήτας; Τίς
λέγω, θὰ δυνήθῃ νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἀρεμάνιον καὶ
ἀπηνῆ ἐκεῖνον ἐνοικιστήν, ἐπιβάλλοντα τοῖς
καλλιεργηταῖς ὅτι ἀλάνθισαι καὶ καταμετρήσω-
σιν ὅπου τὸν κέρει τῷ κληνίῳ; Μὰ ποῖον, ἐπὶ
τέλους ἐκ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, τὸν
συνταγματικῶς κυβερνομένον δὲν κατεδίκασε

πρὸ αἰῶνος εἰς τὸν ἐξ ὧν συνετίθη τοιοῦτου
εἰδὸς καταβλητικὴν καὶ τερατῶδη φορο-
λογίαν; ἢ τίς τῶν βουλευτῶν τῆς πατρίδος, κα-
θάρων τὴν συνείδησιν ἔχων, τὸ βάβαρον τοῦτο
μέτρον τῆς φορολογίας θέλει ἐπιτηδύσει; Δὲν
εἶνε μύσος μάλιστα πλῆρες διενέξων καὶ διχονοῶν
μεταξὺ καλλιεργητῶν καὶ Γαιοκτητῶν τὸ νο-
μοσχέδιον τῆς ἀπαλλοτριώσεως; Ὁ καλλιεργη-
τῆς θ' ἀγοράσῃ ὀλιγότερον ἀφ' ὅσον ἔχει σήμε-
ρον ὠρεῶν θὰ χρεωθῇ, καὶ διὰ νὰ ἐξερῶσθαι
τὸ χρῆμα θὰ τὸ καταβάλλῃ πάλιν ὁ Γαιοκτη-
τῆς, ὅστις φυσικῶς τῷ λόγῳ θὰ καταλάβῃ τὸ
πρῶτον πωληθέν κτήμας του εἰς χρέωσιν τοῦ καλ-
λιεργητοῦ. Τουναντίον δὲ ὁ καλλιεργητῆς με-
τὴν ιδεάν ὅτι εἶνε καὶ αὐτὸς γαιοκτήμων θὰ
πρόβάλῃ τὰς παραλογιστικὰς ἀπαιτήσεις πρὸς
τὸν γαιοκτήμονα, ὅστις φυσικώτατα ἐν τῷ δι-
καίῳ του θὰ προτιμήσῃ τὴν μὴ καλλιεργίαν
τοῦ κτήματος, συνέπειαι τῆς ὁποίας ἐστὶ καὶ ἡ
ἐνδεῖα τῶν καλλιεργητῶν καὶ ἡ ἀνυπολόγητος
ζημία τῶν γαιοκτητῶν. ἡμπορεῖ τις νὰ μὴ
εἴπῃ ... ἀς συμβιβασθῶν, τὸν βεβαίῳ ὅμως
ὅτι ἐυκολότερον εἶνε νὰ συμβιβασθῇ σκύλον μετὰ
πρόβατον καλλιεργητῆς μὲ γαιοκτήμονα τῆς Θε-
σσαλίας, ὁ δὲ τὸ δυστροπὸν τοῦ Θεσσαλοῦ καλ-
λιεργητοῦ ποτὲ δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὰς δικαίας
ἀπαιτήσεις, ἀπαιτήσεις τοῦ γαιοκτητῆ. Ὁ
θέλων νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς καλλιεργητὰς διὰ
τοῦ μέσου τούτου ἢ δὲν γνωρίζει τὴν Θεσσαλίαν
ἢ, τὴν ἐπὶ περισσότερο ὑποδούλῳ αὐτῶν
ζητεῖ. Ὁ καθεὶς εἶνε ἀξίος τῆς τύχης του! ὅ-
πως ἡμεῖς εἰς τὰ ξένα διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ
ἄκρας οικονομίας κατορθώνομεν νὰ κἀνωμεν
χρήματα καὶ κτήματα οὕτω πως πρέπει καὶ
οἱ Θεσσαλοὶ καλλιεργηταὶ νὰ γίνωσι γαιοκτη-
μονες, ὡς πολλοὶ ἐξ αὐτῶν πρὸ πολλοῦ κατῶ-
ρθασαν τοιοῦτοι νὰ γίνωσι, καὶ οὐχὶ διὰ τῶν
προταθέντων νομοθετημάτων, ἀτίνα εἶνε κατά-
λληλα μόνον διὰ τὸν πεμπέτην καὶ ἀγύρ-
τας. Ἰερὰ εἶνε ἡ ἐλευθερία παντός πολίτου,
ἀλλ' ἱερωτέρα εἶνε καὶ ἡ περιουσία τοῦ κατέ-
χοντος ταύτην καὶ ὅπως διὰ κόπων, μόχθων
καὶ ἰκανότητος τὴν ἀπέκτησεν αὐτός, ἀς φρον-
τίσῃ καὶ ὁ μὴ ἔχων τοιαύτην διὰ τῶν ἰδίων
μέσων, ἀφοῦ ἀρετὴ ἐργασία τὸ παραχρῆμα
νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὴν χωρὶς βεβαίας νὰ θυσια-
σθῶν τὰ συμφέροντα τοῦ ἑτέρου. Δὲν πρόκει-
ται νὰ φανώμεθα ὅτι κατὰ κἀνωμεν; πρόκει-
ται νὰ βελτιώσωμεν τὰ κακὰ ἔχοντα, καὶ τὰ
κακὰ ἔχοντα εἶνε τὰ ὑδραυλικά, αἱ συγκοινωνί-
αι, καλλιεργητὰς ἄλλους τόσους καὶ προστα-
σίαν τῶν γαιοκτητῶν, διότι αὐτοὶ εἶνε οἱ ἔχον-
τες τὴν ἀνάγκην τῆς υποστηρίξεως, καθόσον
ἐνεκα ἐλλείψαν ἀνάλογον ἐργατικῶν χειρῶν
καὶ δυστροφίας πᾶν νῦν καλλιεργητῶν, τὰ 2)3
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ κτήματός των μένου
ἀκαλλιεργητὰ πρὸς ἀνυπολόγητον ζημίαν αὐ-
τῶν καὶ τοῦ ἔθνους· καὶ διατὶ εἶνε πτωχοὶ
ὁ καλλιεργητῆς τῆς Θεσσαλίας ἀφοῦ τῷ εἶνε
παρεχωρημένη δωρεὰν οἰκία, περιχρῆ καὶ βο-
σκὴ ἄνω τῶν τριάντων στρεμμάτων; ἐπίσης
φτεῖα ἀμπελῶν καὶ τὰ δύο τρίτα 2)3 τοῦ
ὅλου κτήματος πάλιν διὰ βοσκὴν τὰ ὅποια, διὰ
λόγου, οὐδ' ὅμως ἐκείνους γνωρίζει ἀφίνει ἀκαλ-
λιεργητὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὅποια ὁ γαιοκτήμων οὐ-
δεμίαν ἀπολαύσιν ἔχει; εἶνε δυνατόν νὰ ὀνο-
μασθῇ τις πτωχὸς καὶ πάσχων ἀφοῦ τῷ παρα-
χωρῆται ἐργασία καὶ δυστροφίαν δὲν ἐργάζεται;
ἢ μήπως καὶ ἀπὸ τὴν εἰσοδεῖαν δὲν ἔχει τὰ
2)3 ἀπέναντι τοῦ 1)3 ὅπου μένει διὰ τὸν γαιο-
κτήμονα; Ὅπως ὅθεν ἔχοντων τῶν πραγμά-
των ἀς μὴς ὑποδείξωσι οἱ κ. τῆς Θεσσαλίας
βουλευταὶ ποῖος ὁ πάσχων ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ
γαιοκτήμων ἢ ὁ καλλιεργητῆς;

Ὁ δὲ δημοσίας ἀνάγκης ὁ νόμος τῆς ἀπαλ-
λοτριώσεως, ὅπου τὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος
(τοιφλίη) ἦτο δυσανάλογος πρὸς τὰς ἐργα-
σίαν ἐν αὐτῷ χεῖρας, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔχμεν
μεγίστην ἐλλείψιν ἐργατικῶν χειρῶν.
Ἐλευθερώσατε καὶ γαιοκτητῆς ὅσους
θέλετε τῶν καλλιεργητῶν, κύριοι, βουλευταὶ
τῆς Θεσσαλίας! ὀφείλετε ὅμως πρὸ παντός ἄλ-
λου καὶ εἰσθε ὑποχρεωμένοι νὰ σεβασθῇτε καὶ
ἐξαφαιλέτε ἀπὸ πᾶσαν δυστροφίαν τὴν προ-
στατευομένην σας τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώ-
ματά των γαιοκτητῶν, ἄλλως ὁ κόσμος ὅλος
τότε δικαιούται νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ λέγῃ ὅτι,
πᾶν ὅ, τι ἐπράξατε, τὸ ἐπράξατε πρὸς ὄφελος
καὶ πρὸς ἄγαν ψήφον καὶ οὐδὲν ὀφείλετε
βελτιώσεως τῶν κακῶς κειμένων. Διὰ τὴν ψή-
φον καὶ μόνον, καὶ γὰρ νυκτοχρήματα τὰ πάντα
παρεβιάσας δικαιοσύνην διοικητῆς, παραβιά-
σας διεθνῶν συνθηκῶν! Ἰδοὺ τὸ ὅλον ἔργον τῶν
Θεσσαλῶν βουλευτῶν!!!
Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν
ἀπορίαν μας καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς προεκτά-
σεως τῆς σιτ. γραμμῆς Καλαμπάκας—Μαλκασι-
οῦ, ἡ ὁποία πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶνε προσχέου-
σμένη, ἀλλ' εἰς τὰ ἀρχαῖα ὅμως ἀναπαυμένη
πῶς οἱ τῆς Καλαμπάκας κύριοι βουλευταί, εἰς
τάς περιφρονησὰς συνεδριάσεις των δὲν ἐσκέφθησαν
νὰ τὴν ἐξυπνήσωσι καὶ τὴν ἐπαναφέρωσιν εἰς
ἐνέργειαν, διότι οὐδεὶς λόγος συνηγορεῖ ν' ἀνα-
παύεται καὶ τόσον, καθόσον μέγιστα συμφέροντα
ἐμπορικὰ κινουνοῦσιν εἰς τὴν ἀπὸ Καλαμπά-
κας μέχρι Μαλκασιῶν ἄγρουν ἀτραπὸν, ἥτις
ὅμως ὀνομάζεται μεγάλη, κεντρικὴ, δημοσι-
αὶ καὶ ἐφ' ἧς διενεργεῖται τὸ μέγιστον ἐμπο-
ριον Τρικκαλῶν—Ἰωαννίνων καὶ εἶνε ἡ δευτέρα
μεγάλη πρὸς δυσμὰς ἐμπορικὴ δὸς τῆς Θεσα-
λίας. Μήπως δὲν ἔχουν σπειρὰ ἀκόμη διότι τὴν
ἔχει ὁ Βόλου καὶ Τοπάλης ὡς ὅπου τελειώθη-
την ἀνὰ τὸν Πήλιον διακλάδωσιν τοῦ Βόλου—Λε-
ωνίων... Εὐτυχεῖ! οἱ καίτοι καὶ τὸν Πήλιον,
οἱ κατορθώσαντες ὅχι μόνον ἐμπορικὸν ἀλλὰ καὶ
περιπάτον Σιδηροδρομὸν τῶν ἐξῶν ν' ἀποκτή-
σωσιν. Ναί! ἀλλ' εἶχαν Κουκουσλήδας, ἔχον
Τοπάληδας καὶ τοὺς ἐπιτυχῶν, ἡμεῖς; ἀ! ἡμεῖς,
δὲν ἔχομεν τοιοῦτους· διότι ἂν εἴχομεν, ὅχι μόνον
Σιδηροδρομὸν θὰ εἴχομεν ἀλλὰ καὶ Σχολικὰ
τακτικά λειτουργούντα καὶ ἠγληροφείον ἐργα-
ζόμενον καὶ οὐχὶ ἀργοῦν ἀπὸ τὸ 1890 ἔτος.

Ἀλλ' εἰν οἱ κ. βουλευταὶ μας περὶ αὐτὸ
οὐδὲν σκέπτονται, διότι περὶ ἄλλα τυφώ-
ζου δὲν ἐπεταί ἐκ τούτου ὅτι πρέπει καὶ ἡμεῖς
πάντες νὰ σωθῶμεν. Τὸν ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ
αὐτῶν ἀγῶνα τῆς ἐνεργείας εὐχερίστως θὰ ἀνα-
λάβωμεν καὶ, κατὰ δύναμιν, θὰ προσπαθῶμεν
νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν προ-
σχῇ τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ προκαλέσωμεν τὴν
δέουσαν ἐνέργειάν τῆς καὶ οὐδὲν ἀμφισβη-
λέμεν ὅτι πολλοὶ τῶν ἐνδιαφερομένων τῶν μερῶν
ἐκείνων, Θεσσαλοὶ καὶ ἡπειρώται εὐχαρίστως
θὰ συμμεθεῖσαι τοῦ εὐγενούς ἀγῶνος· οὐδὲν
τὸ παράλογον ἐν αὐτῷ ζητοῦμεν τὴν δικαιο-
σύνην ὑπὲρ ἡμῶν μέμενον τῆς Κυβερνήσεως καὶ
οὐδεὶς δύναται νὰ τὴν ἀμφισβητήσῃ. Ἀρκετὰ
ἐσιωπήσαμεν μέχρι τοῦδε ἀφιέμενοι εἰς τὴν ἀκ-
ρίσει τὸν βουλευτῶν μας καὶ τῆς Κυβερνήσεως
μας. Εἰδόμεν ἀναλογιστὰν ἀσυγχώρητον ἥτις θὰ
παράσθῃ ἐπ' ἄπειρον ἂν μὴ ἡμεῖς αὐτοί, ἀνα-
νήφοντες δὲν ζητήσωμεν τὸ δικαίον μας· ἡ προί-
κασις τῆς γραμμῆς εἶνε ἡ ἀσφάλεια τῆς κινου-
νοῦσας ζωῆς μας καὶ ἡ τοῦ ἐμπορίου μας
προαγωγὴ εἶνε ἀπαράγραπτον δικαίωμα πν-
τὸς ἐλευθεροῦ καὶ φορολογουμένου πολίτου.
Τὸν σιδηροδρομὸν δὲν τὸν ζητοῦμεν διὰ νὰ προ-
καλέσωμεν κίνησιν ἐμπορίου ὡς εἰς ἄλλα μέρη
ἐγένετο διότι εὐρεῖα ἐν ἡμῖν ὑπάρχει ἡ κίνησις.
Τὸν ζητοῦμεν μόνον διὰ τὴν ἐυκολίαν καὶ ἀσφα-
λείαν τοῦ κινουμένου ἐμπορίου, καὶ πᾶσα λίθη-
να καρδία πρέπει νὰ συγκινηθῇ.

Ὁ δὲ ἐξακολουθήσωμεν ἐκφράζοντες τὸ παράπο-
νόν μας καὶ διαμαρτυρούμενοι διὰ τὴν προσπο-
νέμενην ἡμῖν ἀδικίαν, ν' ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν εἶ-
μεθα ἀξίως τῆς τοιαύτης τύχης, εἰς ἣν ἀναλή-
τως ἀφίνομεν ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐξακολουθήσωμεν φω-
ναζόμενοι διὰ νὰ ὑποδείξωμεν τοῖς κ. κ. βουλευ-
ταῖς μας τὸ καθόντων των καὶ τὰς υποχρεώσεις,
ἀς ἐλαβον ἀπέναντι των ἐκλογέων των καὶ δὲ
δὲν γνωρίζουσι νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν θέσιν ἣν πα-
ρεχώρησαν αὐτοῖς καὶ ὅτι πρὸ παντός ἄλλου
ὀφείλουσι νὰ ἐπιληρωθῶσι τῆς βελτιώσεως τῶν
κακῶς ἔχοντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των, νὰ υποδεί-
ξωμεν δὲ καὶ ὅτι εἶνε μέγιστος ἡ ἀνικανότης αὐ-
τῶν πρὸς αἶσχος τῶν ἐκλεξάντων αὐτοὺς νὰ πε-
ριφρονῇται ὡς περιεφρονηθῇ ἡ ἐπαρχία τε ν. Ὁ
ἐπανέλθωμεν.

Τάπαντα (Αἰγύπτου) τῇ 22 Φεβρουαρίου 1896,
Γαλακτίτης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κατὰ τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις
μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Ἀβυσσινῶν ὁ Μενελικ ἐπρό-
τεινε τοὺς ἐξῆς ὅρους. 1ον Ἀπαίτεῖ νὰ τοῦ
σταλῇ αὐτογράφον ἐπιστολὴν τοῦ Οὐμῆρτου πρέ-
ρουσας τὴν βασιλίαν σφραγίζαν. 2ον Νὰ ἐκτε-
νωθῇ τὸ Ἀδύγρατ. 3ον Ν' ἀποχωρήσῃ οἱ Ἰτα-
ταὶ εἰς τὰ παλαιὰ σύνορα. 4ον Ν' ἀπαγορευ-
θῇ ἡ ἀνέγερσις νέου φρουρίου. 5ον Ν' ἀποκρου-
σθῇ πρότασις περὶ συμμαχίας ἢ φιλίας ἐρχομέ-
νης ἄλλοθεν. 6ον Νὰ ἐγκατασταθῇ status....
.. (;) εἰς τὰ σύνορα, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἐνὸς
Ρᾶς τῆς ἐμπροσθέντος τοῦ Μενελικ. 7ον. Ὁ
Ναγκῶς ἀναλαμβάνει τὴν προστασίαν κατὰ τὸ
Δερβισικὸν ἐπιδρομὸν. Ἀγνωστον ἀκόμη ἂν
ἀπηνήσῃ καὶ τί εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Μενελικ ἡ
ἰταλικὴ κυβέρνησις.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» δημοσιεύει
ἐπιστολὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας Ρου-
δινῇ ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν φίλον του, πρὸς τὸν
ὁποῖον λέγει: «Χρῆζομεν ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτε-
ρικῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζει ἡ Τριπλὴ
Συμμαχία, ἀνεῖ τῆς ὁποίας θὰ ἔρρου πολλὰ
ἄδραμα».

Λέγεται ὅτι ὁ Κρίστης εἶναι ἀσθενής.
Οἱ φίλοι του ἐν τούτοις βεβαίουν ὅτι θὰ εἶνε πα-
ρὼς εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς Βουλῆς.

Οἱ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν
τὴν θέσιν των κατὰ τὴν μάχην τῆς Ἀδουκας θὰ
παραπεμφθῶν εἰς τὸ Πολεμικὸν Συμβούλιον.

Ὁ ἐν Μόσχῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμε-
ρησίων Νέων» ἐπιβεβαιεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ
Σουλτάνου τοῦ νὰ ἐκβάλῃ τοὺς Ἀγγλοαμερικαν-
οὺς ἐκ τῆς Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς Μικρασίας. Ἡ Ρω-
σία ὑποστηρίζει τὸ μέτρον τοῦ Σουλτάνου.

Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀπο-
κλιπὸς ἐξακολουθεῖ ἐπιτυχῶς εἰς τὰ βλακεία
τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Μοναστηρίου. Οὐδὲν
λέγεται περὶ τῶν Ἰωαννίνων, Σκόδρας καὶ Κοσ-
σῶδου.

Ὁ πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων Ἰσμερλιὰν
ὑπέβαλε τὴν παραιτήσιν του, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ.

Ὁ Ζουγνὴ πᾶσαις ἐπιθετοῖς εἰς τὸν πρί-
γκιπα Φερδινάνδον τὸν φερμάνιον τῆς ἀναγνωρί-
σεως ὡμίλιος Τουρκιστί. Ὁ Φερδινάνδος θ' ἀνα-
χωρήσῃ εἰς Κων/πολιν τὴν 18 τρέχοντος.

Ὁ πρωθυπουργὸς Σαλιόπουρ ἰδεοβαλὶ-
στὴν εἰδὸν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ὅτι Αἰ-
γυπτιακὸς στρατὸς διετάχθη νὰ προχωρήσῃ εἰς
Ναῖλον πρὸς τὸ Δόγκολαν ἐναντίον τῶν Δερβισίων.

Ὁ ἀνώτατος τῆς δημοκρατίας ἄρχων πε-
ριέτρεψε τὰς νοτίαις ἐπαρχίας σχεδὸν ὅς αἰμα-
λῶτος τοῦ συνοδοιπόρου τοῦ πρωθυπουργοῦ Βουρ-
ζουῆ, ὑπὸ τὴν δὲ πικρίαν καὶ ταπεινότητα, αἰ-
τινες ἐδικαίωσαν πληρέστατα τὸν Καζιμ-Πε-
ριε, ἀποκρούσαντα ἐν στείγῃ εὐγενούς ἀνανα-
κτικῆς τοῦ φεudόχρου ἀξίωμα. Ἀνὰ πᾶν βῆμα
ἀντήχουν εἰς τὸ ὅς τοι αἱ κραυγαὶ «ζήτω ὁ
Βουρζουῆ! κάτω ἡ Γερουσία!» ἠναγκάζοντο δ'
δυστυχῆς Φὺρ ν' ἀνέχεται μετὰ μετριοφρο-
νίας τὸν ἴδιον ἐν τῷ παραγκωνισμῷ καὶ τὰς
προσβολὰς κατὰ σώματος οὐ αἱ ψφρο ἀνετίθα-
σαν αὐτὸν εἰς τὸ προσεδιχθὲν ἀξίωμα καὶ ὅπου
ἀποτελεῖ ἐνα τῶν συνταγματικῶν τροχῶν τῆς
πολιτείας. Ἐν Λατσιοτάτ ἡ μουσικὴ ὑπεδέχθη
αὐτὸν ἀνακουράσας πένθιμον ἐμβληματὶσμον καὶ ἀντὶ
ἐνθουσιασμοῦ προσήνεμον αὐτῷ νεκρώσιμος στέ-
φανος, ἄλλαχού δ' ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν σημειῶν
ἀνητῶντο πελώριοι ἐρυθροὶ λαμοδεῖται. Νοσεῖ,
καὶ νοσεῖ διενῶς, ἡ πολιτεία, ἐνθα περιυδριέ-
ται καὶ περιφρονεῖται οὕτω καὶ ὁ ἀνώτατος αἰ-
ρετός αὐτῆς ἄρχων, εὐλόγως δὲ ἡ κατάστασις
αὕτη ροβίζει τοὺς ἐμβροθετέρους τῶν Γάλλων.
Ἦδη ἀφυνθίνονται αἱ ριζικαὶ ἀπαρτήσεις τῆς
Κοινοῦτος καὶ ὁ σοσιαλιστὴς δήμαρχος τῆς Μασ-
σαλίας καλεῖ ἀναφανδὸν τοὺς δημάρχους τοῦ νο-
μοῦ εἰς συνέλευσιν ἐν τῷ δημαρχεῖῳ, ὅπου συ-
σκεφθῶσι περὶ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, του-
τέστι περὶ ζητήματος ὑποκειμένου εἰς τὴν ψήφον
τῶν νομίμων συντακτικῶν τοῦ κράτους σωμά-
των. «Εἶναι καὶ τοῦτο νέον βῆμα πρὸς τὴν ἀνα-
ρχίαν», γράφει οἰκῶν ὁ «Καίρις», ἐξ ὁμοίας
δ' ἀφηνιάσας τοῦ ὅχλου, ἐξ ὁμοίων φθόνων τῶν
συντηρητικῶν στοιχείων προέβηον ἐν Γαλλίᾳ

πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον μεταπολιτεῦ-
σεις.

Λέγεται ὅτι αἱ περὶ εἰρήνης διαπραγμα-
τεύσεις προσκόπτουν εἰς πολὺ μεγάλας δυσκο-
λίας. Ὁ Ναγκῶς ἐπιμένει εἰς ριζικὴν τροπο-
ποίησιν τῆς συνθήκης τοῦ Οὐτσιαζῆ.

Ὁ ἐν ἔξορῃ διατελὼν καὶ ἐσχάτως ἀ-
μνηστευθεὶς βουλευτῆς Δὲ Φελίπας ἐπιστρέψας
εἰς Ρώμην ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ
πλήθους ἐν τῇ αἰθηροδρομικῇ σταθμῇ. Ἡ ἀ-
μαξὰ ἀποεὐχεθεῖσα εὐόβητ' ἔμειρε τῆς πλατείας
ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Βεβαίονται ὅτι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ ζητηθῇ
ἀπὸ τὴν βουλὴν ἡ ἀδεία ὅπως καταδιωχθῇ ὁ
στρατηγὸς Βρακτιέρης κατὰ τὰ ἄρθρα 72 καὶ
88 τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, γνωστοῦ
δυνος ὅτι ὁ Βρακτιέρης εἶνε καὶ βουλευτής.

Εἰς τοὺς ὑψηλοὺς κύκλους ἀποδίδεται εἰς
τὴν προσῆχ' ἐπισκεψιν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάν-
δρου ε

ρου πλοιαρίου. — Η κατὰ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ναυλοχοῦσα μείρα τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου ἔλαβεν ἤδη διαταγὴν νὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν. Ἀναμένεται δὲ εἰς Πειραιᾶ καὶ μείρα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου περιπλεύουσα ἤδη τὸ Αἰγαῖον. Ὁ δὲ Αὐστριακὸς διετάχθη νὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ πρὸς τιμὴν τοῦ μέλλοντος ν' ἀφίχθῃ ἀρχιδουκὸς Καρόλου Λουδοβίκου. — Καὶ ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἔρχονται ξένοι. Ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν μεταβίοντες εἰς Λονδὶνον καὶ ἐκεῖθεν διὰ Παρισίων καὶ Μασσαλίας ὅπου θὰ ἐπιβιβασθῶσιν τῆς Σενεγάλης 25 Δανοί, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τινες ἄθληταί. — Πάντες οἱ ἄθληταί οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς γυμναστικούς συλλόγους κληθέντες ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς περὶ σκευὴν ἐλλήνων ἄθλητῶν ὥρωςαν τὸν ὄρκον τοῦ φιλάθλου. Συνετάχθη δὲ καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἄθλητῶν τῆς σκοποβολῆς οἱ ὅποιοι δὲν εἶνε ὀλίγοι. — Ἡ μεγάλη ὀρχήστρα τῶν ἀγώνων θ' ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν Φιλαρμονικῶν, Παντρῶν, Παναχαϊκῶν, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Λευκάδος, τῆς Γαλλικῆς ἐταιρίας Λαυρίου, τῆς παλαιᾶς Φιλαρμονικῆς Κερκύρας, τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀθηνῶν. — Ἡ «Ἀντιγόνη» κατὰ νεωτέρην ἀπόφασιν θὰ διδασθῇ οὐχὶ ἐν τῇ Σταδίῳ ἀλλὰ εἰς τὸ μέγα δημοτικὸν θέατρον.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 25 λήγοντος ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ ἄρτι ἐκλεγέντος Χωροεπισκόπου Χαριουπόλεως κ. Γερμανοῦ Καραβηγέλη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ κατὰ σταυροδρόμιον Κωνπόλεως ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς, καθ' ὅτι ὁ ἄρτι προστιθέμενος ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἱεραρχῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τυγχάνει λίαν γνωστός ἐπὶ τῇ τελείᾳ αὐτοῦ μόρφωσει καὶ δραστηριότητι οὐ μόνον τοῖς ἐκ τοῦ σπένδους αὐτὸν γνωρίσασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ὀρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ προσόντα τὰ ὅποια ἐκάστοτε ἀνέπτυξεν. Ἐκ Λέσβου τῆς ἐλληνικῆς νήσου ὁρμώμενος, εἰς ἔντιμον καὶ διακεκριμένην οἰκογένειαν ἀνήκων νέος ἔτι ἐπεδόθη μετὰ ζήλου ἀπεριγράπτου εἰς τὴν σπουδὴν τῆς θεολογίας μαθητῆς γενόμενος τῆς κατὰ Χάλκην θεολογικῆς σχολῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων τοῦ ἐπαξίως πάνυ τυχὼν τοῦ ἀρίστου βαθμοῦ, καὶ ἀνωτέρων ἐφιέμενος σπουδῶν, μετέβη εἰς Γερμανίαν ἐπὶ τετραετίαν ὁλόκληρον ἐγκύψας εἰς ἐνδελεχὴν ἐρευνὰ τῶν ὑψηλῶν ζητημάτων τῆς θεολογίας τῆς ὑψίστης ταύτης καὶ ἱερᾶς ἐπιστήμης. Ἐπανακάμψας δ' ἐξ Ἑσπερίας ἔλαβε δεῖγμα τῆς περὶ αὐτοῦ ἐκτιμήσεως γενόμενος ἀμέσως καθηγητῆς τῆς κατὰ Χάλκην θεολογικῆς σχολῆς, ἐν ᾗ ἐπὶ τετραετίαν ἐπιτυχῶς καὶ καρποφόρως ἐδίδασκεν ἐκκλησιαστικὴν ρητορικὴν, ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, Ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὴν ἐγκυκλοπαιδείαν τῆς ἀρχαιολογίας. Ἡ δὲ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία τὴν περὶ τὰ θεολογικὰ ἐμβρίθειαν ἐκτιμῶσα εἰς αὐτὸν καὶ μόνον ἀνέθηκε τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντητικῆς ἐκείνης πρὸς τὸν Πάπαν Πατριάρχικῆς ἐγκυκλίου, δι' ἣν ἐρρωμένως ὑπερησπίσθησαν τὰ ἀπερίγραπτα δίκαια τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Τοιοῦτο δὲ ὄντος τοῦ νέου Χωροεπισκόπου. Σταυροδρομίου ἀκραδάντως πεπεισμεθα, ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ σταυροδρομίᾳ θέλει ἐπιδειξέει τὸν αὐτὸν ζήλον καὶ ἰκανότητα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους, εἶνε δὲ ἀδελφὸς τῆς συζύγου τοῦ φίλου ἐκ Κορυτσᾶς τελειοφοῦτο κ. Ε. Χαρσιτάδῃ ὄντινι ὡσαύτως συγχαίρομεθα ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ συγγενοῦς προαγωγῇ.

— Ἀφίκετο ἐκ Ζήτης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λάρισαν ὁ κ. Ἀναστ. Μαλάμης.

— Οἱ ἀμαξήλαται Ἰωαννίνων συνεννοηθέντες ἐπαυσαν τὸν συναγωνισμόν καὶ ὤρισαν ὡς ἀγώνιον ἀπὸ Πρέβεζαν εἰς Ἰωάννινα δι' ἕκαστον ἐπιβάτην ἡμίσειαν λίραν καὶ παράδες 20 διὰ τὸ ὑπερβαλόν τῶν ἀποσκευῶν.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μονοδένδριον ὁ κ. Λεων. Παπαστεφάνου, ἐκ Σμύρνης εἰς Γρεβενίτιον ὁ κ. Ἰω. Παπαγιάννης καὶ ἐκ Δεδεαγάτας εἰς Λάϊσταν ὁ κ. Ἀθ. Ζήσης.

— Ἀφίκοντο ἐκ Ρωμουνίας οἱ κ.κ. Στεφ. Γάτσιος καὶ Δ. Παπαπέτρου ἱατροί. — Ἀφίκοντο ὡσαύτως καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ζήτησαν ὁ κ. Γεωργ. Γάτσιος καὶ εἰς Ζόρισταν ὁ κ. Εὐθύμιος Ζήκος υἱὸς τοῦ ἀληθμονήτου καπετὰν Μήτσου Ζήκου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Βίτσαν ὁ κ. Δημ. Βουραζάνης φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς.

— Οἱ διερχόμενοι ἐκ Πειραιῶς εὐρίσκουσι πᾶσαν εὐκολίαν καταλύοντας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Τζελέπῃ ξενοδοχεῖον «Ἡπειρος» οὗτινος ὁ διευθυντῆς κ. Στεφανίδης μετὰ προθυμίας διεκπεραίωσι πᾶσαν ὑπόθεσιν τῶν ἐπιβατῶν.

— Ἀφίκετο ἐκ Χαλκίδος ὁ κ. Κωνστ. Βουζόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ φοιτητῆς κ. Εὐδοξος Ἀναστασιάδης.

— Ὁ κ. Κωνστ. Καρανικίδης ἱεροφάντης καὶ ἄριστος τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς μύστης, φίλος δ' ἡμῶν ἀγαπητὸς ἀφίκετο τὴν παρελθούσαν ἐξδομάδα ἐνταῦθα δι' ὑποθέσεις του.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βήσανον ὁ κ. Λογοθέτης καὶ εἰς Τσαρπλανά ὁ κ. Μ. Τσάμης.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀποβιώσας ἐκηδεύθη ὁ Κωνστ. Μαρινάκης ταμίης τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων ὑπαλλήλων αὐτῆς. Εἶχε διορισθῇ ὡς Ἡπειρώτης ὑπὸ Ἡπειρώτου διοικητοῦ καὶ ἦτο τὸ τελευταῖον λείψανον τῶν Ἡπειρωτῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

— Εἰς φυλλάδιον ἐκ σελίδων 46 ἐξεδόθη «ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ 12 ἔτους τῆς Φιλεκαπιδευτικῆς ἀδελφότητος Βουρμπιάνης ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθῆναις μελῶν κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 9 Ἀπριλίου 1895. Ἀφορᾷ δὲ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1894—1895. Ἐν αὐτῇ διὰ μακρῶν ἐκτίθεται ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἀδελφότητος Βουρμπιάνης, καὶ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους, αἱ καταβαλλόμεναι ἐνέργειαι πρὸς συντήρησιν τῶν ἐκπαιδευτῶν, ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν κτλ. Ὁ δὲ ἀναγνώστης διέρχεται ταύτην μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἀδυστάκτως ἀπευθύνει τὰ συγχαίτηρά του εἰς τὰ φιλοῦντα τὴν πατρίδα αὐτῶν εὐγενῆ τῆς Βουρμπιάνης τέκνα τὰ ὅποια διεσπαρμένα πανταχοῦ μετ' ἐπιμελείας συνάγουσι τὸν ὄβολόν καὶ διδουσιν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς πατρίδος αὐτῶν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπεριλαμβανόμενον καὶ ὑπόλοιπον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκ δρ. 1837.25 αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δρ. 7610.60. Ἡ δὲ δαπάνη ἀνῆλθεν ἐν ὅλῳ εἰς δρ. 4633.35. Ἡ περιουσία ἐν γένει τῆς ἀδελφότητος ἀνῆρχετο εἰς δρ. 11 877.95 ἐξ ὧν 6905 δρ. κατατεθειμένη εἰς τὴν Τράπεζαν Σκουζῆ καὶ εἰς διαφόρους δρ. 2819.95 ὑπῆρχον μετρητὰ ἔξω χειρὸς τοῦ ταμείου κ. Τζουμάρα καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς χεῖρας διαφόρων. Τοιαύτη ἐγγίνει ἡ κατάστασις τῆς ἀδελφότητος δι' ἣν κατὰ καθῆκον ἀπευθύνοντες τὰ συγχαίτηρά ἡμῶν πρὸς τὸ συμβούλιον ὅπου ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν Σ. Καραβασίλη ὡς προέδρου, Ν. Οἰκονόμου ἀντιπροέδρου Τ. Κέντρου, γραμματέως, Α. Τζουμάρα ταμίας καὶ τῶν συμβούλων Α. Ζίνη (νῦν προέδρου) Γ. Γιώτη, Χ. Δόδη, Κ. Ρίζου, Γ. Γιαννῆ καὶ Α. Δούρδαρη καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος τὰ ὅποια πάνυ προθύμως συντρέχουσιν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον.

— Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησε πρὸς ἡμερῶν εἰς Ἄρταν ὁ διδάκτωρ τῆς Νομικῆς καὶ δικηγόρος κ. Κωνστ. Ζήγκλης, ὅπου θέλει ἐξασκῆσαι τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ. Ὁ κ. Ζήγκλης καὶ λόγῳ μορφώσεως καὶ λόγῳ χαρακτῆρος εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων Ἡπειρωτῶν νέων οἵτινες ὀργῶσιν εἰς πᾶν καλὸν καὶ εἶνε πρόθυμοι νὰ ὑπηρετήσωσι τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος καὶ τῶν πατριωτῶν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι τοῦ νομοῦ Ἄρτης ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ θὰ εὐρωσι πρόθυμον καὶ ἐλικρινῆ συνήγορον τῶν συμφερόντων αὐτῶν.

— Γίνεται γεωστὸν εἰς τοὺς ἐρωτῶντας ὅτι ὁ Ι. Οἰκονόμου ἡ Παπαγεωργίου δὲν εὐρίσκεται πλέον εἰς τὸ τοπογραφεῖον ἡμῶν οὔτε ἔχει καμμίαν σχέσηιν μετ' ἡμῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ Ἡπειρωτικὸν ἡμερολόγιον ἐστάλη (συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου) εἰς τοὺς Ε. Σ. Τρίκαλα, Χ. Α. Χαλκίδα, Χ. Γρ. Σάρατ-Π. Γ. Ρ. Ἀνατολικοὶ Παν. καὶ Δ. Σεβερνίου, Δ. Τζ. Ἰσμαήλ, Κ. Ν. Μ. Κωνπόλιν, Ι. Μ. Δ. Κλουτσεράζα, Δ. Τρ. Πάτρας Μ. (μετὰ 6 ἄλλων) Δεδεαγάτας, Φ. Τ. Ναζλῆ!

Σ. Μπ καὶ Α. Χ. Ζάκυνθον Ἀποσταλλέντα χρημάτων δι' ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Ἀθ. Σ. Αἴγιον. Συνδρομῇ ἐλήφθη Μ. Κ. ἀποσταλλέντα χρημάτων ἐλήφθησαν. Σὰς γράφομεν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΛΛ & ΒΑΡΒΟΥΡ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς προσεγγίζουν ἐκτὸς τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Πρεβέζης, Σαλαμῶνας, Θεσσαλονίκης καὶ Κρήτης καὶ εἰς Ἀγ. 40.

Ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀγ. 40 ἀναχωρεῖ τὸ ἀτμόπλοιον τακτικῶς ἐκάστην Τρίτην ὥρα 7 Μ. Μ.

Ἀπὸ Ἀγ. 40 διὰ Κέρκυρα καὶ Πειραιᾶ ἀναχωρεῖ τὸ ἀτμόπλοιον ἐκάστην Πέμπτην ὥρα 11 Π. Μ. δέχεται ἐπιβάτας δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, διὰ Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Ἀλεξανδρείαν. Εἰς Πειραιᾶ οἱ ἐπιβάται εὐρίσκουσιν ἅμα φθίσαντα ἀτμόπλοιον διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Σμύρνην, ὁ δὲ πράκτωρ τῶν Ἀγ. 40 ἐκδίδει εἰσιτήρια κατ' εὐθεῖαν διὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσουκανέλης ἐγκαταστήσας εἰς Ἀθήνας πωλεῖ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις οἰκίαν του κατεμένην εἰς τὴν ὡραιότεραν συνοικίαν καὶ θαυματικωτάτην τοποθεσίαν διὰ πλείονας πληροφώρας ἀπευθυντέον παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ ἐν Ἀθῆναις ὁδὸς Ντέκα ἀριθ. 7 παρὰ τὴν Μητρόπολιν.

ΔΩΔΩΝΗ

Εἰκονογραφημένον Ἡπειρωτικὸν ἡμερολόγιον.

— Ἔτος πρῶτον — 1896.

Ἐξετυπώθη ἄρτι τὸ Ἡπειρωτικὸν τοῦτο ἡμερολόγιον καὶ ἀποστέλλεται εἰς πάντα ὅστις ἐκ μὲν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστείλῃ δρ. 2.50, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2.50 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΥΤΟΥ: Τὸ ἡμερολόγιον—ὥραι τοῦ ἔτους—Μηνολόγιον—Πανηγύρεις (Ν. Γεώργιος, Ἀγ. Ἀχιλλεύς, Κοίμησις Θεοτόκου, Πωγωνιανή, Ἀγ. Κοσμάς, Ἰω. Ἀποκεφαλίστης, Βουτσᾶς, Μουχοῦστι, Παζαρόπουλον, Λάμπροβον).—Ἀντὶ προλόγου.—Ἀνέκδοτον ὀνομαστικὸν Ἰω. Βηλαρά, — Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος.—Ὁ Ρίβας, — Μητρόπολις Ἰωαννίνων, (ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ κατάστασις) — Γιαννιώτικα Θυμηματα (ποίημα). — Δι' ἐν Φίλημα (διήγημα ἱστορικὸν τῆς Πάργας). — Κορυτσᾶ (ἱστορικὴ ἐπισκόπησις), — Μητροπολίτης Ἰωαννίνων — Λαογραφικά, — Οἱ Τσιχμηδες (Θεσπρωτοί), — Οἱ κεκρυμμένοι θησαυροί, — (Τὰ Βλησιδα), — Κόνιτσα, — Ὁ Ξενητεμένος (διήγημα), — Φιλικὴ ἐπιστολή, — Ὁ Τυφλωμένος τραγουδιστής, — Ὁ Γεροκίτζος, — Παράδοσις περὶ τοῦ Ἀγ. Κοσμά, — Ἐπαρχία Δελβίνου — (ἱστορικὴ καὶ Γεωγραφικὴ περιγραφή, — Παραδόσεις, ἦθη καὶ ἔθιμα, — Σχολεῖα, — Κάτοικοι, — Τμήμα Βρεκουδετίου καὶ Χειμάρρας, — Ἔθιμον Χιμμεραίων, — Ὁ ἔρως (ποίημα), — Κώστας Κρυστάλλης, — Στὸ Σταυραητὸ (ποίημα), — Ἡ ἀρπαγὴ (ποίημα), — Ἡ γέφυρα τῆς Ἀρτης (περιγραφή ἱστορικὴ μετὰ τοῦ ἀναφερομένου ἄσματος), — Τμήμα Πωγωνιανῆς, — Εὐεργέται Ἀθηνῶν, — Καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, — Βουλευταὶ, — Ἡπειρωτικαὶ Παρομίαι, — Τὸ χάραγμα (ποίημα), — Δημῶδη Ἡπειρωτικὰ ἄσματα, — Ἡπειρωτικὰ Μοιρολόγια, — Νεκρολόγια, — (Ἰω. Μπάγκας, Ἡλ. Χαρίτος, Μίλων Σακελλαρίδης, Δ. Μπαρόδας), — Δημῶδεις Ἡπειρωτικὸι χοροὶ, — Μουσικὴ τονισμένη ἐπὶ τοῦ ἄσματος «Τὸ Μαργιόλικον».

ΕΙΚΟΝΕΣ=Χρηστάκη (ἐφένδης) Ζωγράφος. — Ἡ λίμνη καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἰωαννίνων. — Ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Ἀνθίμος Ζ'. — Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος. — Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαία σχολή — Ὁ διοικητῆς τῆς Ἡπείρου. — Τύπος γυναικὸς μετ' ἐνδυμασίας τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου. — Κώστας Κρυστάλλης. — Ἡ Γέφυρα τῆς Ἀρτης. — Γεώργιος Ἀβέρωφ. — Ἰω. Μπάγκας. — Μίλων Σακελλαρίδης. — Τύπος Λιάπη. — Ἡ Δωδώνη πωλεῖται ἐν Ἀθῆναις μόνον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκουλενίου ἀριθμ. 4 μαγαζεῖον Στεργιῆ.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρός

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η «ΑΚΑΔΗΜΙΑ»

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους γνωστὸν Ἑστιατόριον ἡ «Ἀκαδημία» ἠνεώχθη ὑπὸ τοῦ ρέκτου καὶ περιποιητικωτάτου κ. Γ. Καλαμάτη Λευκαδίου. Ἐν αὐτῇ ἡ ἄκρα περιποίησις καὶ καθαριότης αἰελλᾷται πρὸς τὰ καλλίτερα τῶν Ἀθηνῶν ἐστιατόρια. Συνιστᾶται τοῖς φοιτηταῖς.

ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

δικηγόρος

10 ὁδὸς Βαλτετσίου 10

(Ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Εὐταξίᾳ)